

Dkt. Roger Green, Matengenezo ya Sasa, Hotuba ya 16, Mwitikio wa Uliberali

© 2024 Roger Green na Ted Hildebrandt

Huyu ni Dkt. Roger Green katika kozi yake ya Historia ya Kanisa, Matengenezo ya Wakati Uliopo. Hii ni kipindi nambari 16, Jibu la Uliberali.

Tujikumbushe tu mahali tulipo. Natumai ulikuwa na mapumziko mema. Haya hapa. Je, inaonekana kama nusu ya pili ya muhula? Inaonekana nusu ya kwanza ilienda haraka sana.

Ilinifanya niwe hivyo, hata hivyo. Lakini hata hivyo, sasa tunaona pendulum ikirudi tena, kidogo kama mwitikio kwa nguvu ya kiinjili ya karne ya 19, 18, na 19. Pia tulizungumzia kuhusu harakati tatu muhimu za ufufuo wa kiinjili.

Sasa tunapata kipingamizi kidogo kuhusu hilo. Na tunazungumzia theolojia ya kiliberali. Sasa, nisingechagua kuzungumzia theolojia ya kiliberali tulipokuwa na siku ya GE, lakini ndivyo ilivyokuwa.

Kwa hivyo, natumaini walielewa kwamba nilikuwa nikielezea tu theolojia ya kiliberali. Sikuwa nikiihusisha na Chuo cha Gordon au chochote kile, lakini natumaini walielewa hilo. Tuombe kwamba ndivyo ilivyo.

Kwa hivyo, tulitoa usuli, kisha tukatoa hitimisho la msingi la kitheolojia kuhusu uliberali. Na jambo la mwisho tulilosema, ikiwa niko sahihi kuhusu hili, jambo la mwisho tulilosema ni kwamba, kwa kushangaza, uliberali uliathiri upande wa kulia na kushoto wa Ukristo. Ulikuwa na ushawishi kwa upande wa kulia katika suala la uzoefu wa Kikristo, na hakika, uinjilisti na uamsho, na Uprotestanti, labda kwa ujumla, unasisitiza uzoefu binafsi wa kidini wa Kristo na mwamini, na kadhalika.

Sehemu ya ushawishi huo ilikuwa ni uliberali wa kitamaduni wa Kiprotestanti. Sasa, huo ni muunganisho ambao watu wengi hawangewahi kuufanya. Hakika, watu katika mila ya kiinjili au katika mila ya kimfumo zaidi hawangefikiria kamwe kwamba sehemu ya sababu ya msisitizo wao juu ya uzoefu inatokana na uliberali wa kitamaduni wa Kiprotestanti.

Hawangewahi kuunganisha hilo. Upande wa kushoto, iliunganisha harakati za injili ya kijamii kupitia Rauschenbusch. Na tulizungumzia Schleiermacher, lakini pia tulimtaja Walter Rauschenbusch.

Kwa hivyo, upande wa kushoto, harakati za injili ya kijamii, lakini tulisema, tunajaribu kuzingatia hili kwa makini. Wasifu wa hivi karibuni wa Rauschenbusch unamtambua Rauschenbusch kama mhubiri wa kiinjili kwa sababu, kihistoria, wainjilisti wamekuwa

wakiwajali maskini. Wanawajali waliotengwa, wasiojiweza, wasio na makazi, waliotengwa, na hakika harakati za injili ya kijamii.

Na Walter Rauschenbusch mwenyewe alikuwa na wasiwasi kuhusu hilo. Kwa hivyo hatungesema, tunaposema iliathiri upande wa kushoto, hatungesema kwamba hiyo ni mbaya lazima. Ilikuwa na ushawishi upande wa kushoto pamoja na wasiwasi wake kwa upande wa kijamii wa injili.

Lakini tena, watu wengi hawafanyi uhusiano huo kati ya injili ya kijamii na uliberali. Kwa hivyo uliberali hukata pande zote mbili. Sasa, hebu tuone tathmini ya uliberali, nguvu fulani, na tathmini ya uliberali wa Kiprotestanti wa kitamaduni, udhaifu fulani.

Kwa hivyo, hebu tuangalie harakati iliyoanzishwa na Schleiermacher. Na kwa njia, pia nilijaribu kusisitiza jinsi Schleiermacher ilivyo muhimu. Natumai nimekuelewisha hilo.

Alikuwa mtu mkosoaji kwa sababu alibadilisha na kufikiria upya mawazo ya Kiprotestanti, mafundisho ya Kiprotestanti, na kadhalika, na kuweka msisitizo kwenye uzoefu. Kwa hivyo, mimi ni mtu mkosoaji sana. Sawa, mambo ya msingi... Loo, je, tulipata... Hapana, hatukufikia hitimisho la msingi la kitheolojia.

Hatukufikia B. Samahani. Hatukufikia B, na kisha tunafanya C na D. Kwa hivyo wacha nifike B kwanza, hitimisho la msingi la kitheolojia la uliberali wa kitamaduni wa Kiprotestanti. Kwa hivyo, sawa.

Kwanza kabisa, uliberali wa kitamaduni wa Kiprotestanti ulikuwa aina ya udhanifu. Ilikuwa aina ya imani kwamba ukweli wote unaundwa na akili ya kimungu. Kwa hivyo, kulikuwa na aina ya kitovu cha kitheolojia cha aina ya udhanifu wa uliberali wa kitamaduni wa Kiprotestanti.

Na kwa sababu ya aina hii ya dhana potofu, uliberali wa Kiprotestanti wa kitamaduni uliona mwendelezo halisi kati ya Mungu na mwanadamu badala ya pengo kati ya Mungu na mwanadamu. Wanaona mwendelezo kati ya Mungu na mwanadamu. Na mwendelezo huu kati ya Mungu na mwanadamu, waliona kama jambo zuri.

Sasa, tutazungumzia kuhusu nguvu na udhaifu fulani baadaye, lakini wanaona hili kama jambo zuri. Kwa kweli, baadhi ya waliberali wa Kiprotestanti wa kitamaduni waliomfuata Schleiermacher na kuwafuata watu kama Rauschenbusch walisema kwamba kwa sababu ya mwendelezo kati ya Mungu na mwanadamu, tunazungumzia dhidi ya ubinafsi wa wakati wetu. Tunazungumzia dhidi ya uchoyo wa wakati wetu, ambapo maisha ya mwanadamu yanazunguka nafsi badala ya kuzunguka uelewa wa nafsi katika uhusiano na Mungu.

Kwa hivyo, watu hawa walitaka kuona aina hii ya mwendelezo wa kimungu na mwanadamu badala ya mapumziko. Kwa hivyo, tunapaswa pia kuzingatia hitimisho la msingi la kitheolojia la watu hawa; walikuwa na matumaini makubwa kuhusu wakati ujao. Watu hawa, na tutaona nguvu na udhaifu kadhaa katika dakika moja, jinsi hii ilivyotokea, lakini walikuwa na matumaini makubwa kuhusu wakati ujao.

Waliufikiria ulimwengu huu kama hatimaye ulimwengu wenye mantiki sana unaosukumwa na kuhamasishwa na wasiwasi wa kimungu na akili yenye mantiki. Sasa, najaribu tu kujua jinsi mambo yalivyokwenda kitheolojia, kuanzia na Schleiermacher. Tunaposema ulimwengu wenye mantiki, tunauona kutoka upande mwingine.

Tunaiona kutoka kwa mtazamo wa karne ya 21. Tunajaribu kuelewa jinsi hii ilivyotokea na Schleiermacher hadi karne ya 19 na mwanzoni mwa karne ya 20. Kwa hivyo walikuwa na matumaini makubwa.

Hakuna shaka kuhusu hilo. Kwa hivyo, walielekea kusesitiza ukaribu wa Mungu. Mungu yuko karibu.

Yuko pamoja nasi. Yuko hapa miongoni mwetu. Badala ya kusesitiza juu ya ukuu wa Mungu, Mungu ndiye mtakatifu mwingine.

Kwa wafuasi wa dini ya Kiprotestanti ya zamani, msisitizo wao ulikuwa juu ya Mungu yuko hapa. Sasa, wanapozungumzia kuhusu Mungu kuwa hapa, Mungu akiwa kati yetu, Mungu akiwa pamoja nasi, wanamaanisha hivyo kwa njia mbili. Kwanza kabisa, walimaanisha hivyo kwa upande wa ulimwengu wa asili.

Kwa hivyo, walimwona Mungu kupitia uumbaji wa Mungu, kupitia ulimwengu wa asili, na hivyo ndivyo ilivyo kupitia asili. Hata hivyo, njia ya pili ilikuwa kupitia jamii na utendaji kazi wa makundi ya kijamii. Jamii ilipokuwa ikifanya kazi kwa ajili ya uboreshaji wa wanadamu, waliona hilo kama aina ya Mungu wa kimungu anayekaribia kufanya kazi kupitia jamii ili kuboresha kile alichokiumba awali.

Kwa hivyo, ukaribu wa Mungu. Mungu anapenya katika ulimwengu wetu, katika maumbile, anapenya katika jamii, na kadhalika. Jambo lingine ambalo hitimisho la kitheolojia ni kwamba waliweka msisitizo mkubwa juu ya sheria ya asili ya Mungu, theolojia ya asili.

Kwa hivyo theolojia ya asili ni aina ya Mungu anayetekeleza makusudi yake kupitia ulimwengu wa asili, kupitia maisha yetu pamoja, kwa namna fulani. Waliona sheria ya asili kama sheria ya kufuatwa, na walidhani kwamba sheria hiyo ilikuwa sheria inayoendelea sana. Tulikuwa tunaelekea katika wakati mzuri sana.

Kuna aina fulani ya wakati mzuri unakuja, kwa namna fulani, kwa watu hawa. Kwa hivyo, walikuwa na matumaini makubwa tena, kuhusu wakati ujao. Kwa hivyo, hitimisho lingine la kitheolojia ni kwamba walikataa fundisho la dhambi ya asili.

Hawakuona fundisho la dhambi ya asili. Walikuwa na mantiki nyingi na walikuwa na matumaini makubwa, na walikuwa na matumaini makubwa kuhusu uhusiano kati ya Mungu na wanadamu kuamini katika aina yoyote ya dhambi ya asili. Bila shaka, waliamini katika matendo ya dhambi.

Namaanisha, huwezi kutazama tu huku na huko, na utaona matendo ya dhambi. Lakini dhambi ya asili, asili ya dhambi, ambayo imewahamisha wanadamu wote, imewatenganisha wanadamu wote na Mungu, hawaoni hilo. Hawakubali hilo.

Kwa hivyo, dhambi ya asili ni jambo la kawaida kwao. Na hatimaye, kinachokuwa muhimu kwa watu hawa ni maadili. Alama halisi ya dini yoyote, ikiwa ni pamoja na Ukristo, ni kama unaishi maisha ya maadili. Je, unaishi maisha ya maadili? Kwa hivyo, maadili yanakuwa muhimu.

Theolojia na mafundisho yamekuwa ya pembeni, kwa kadiri watu hawa wanavyohusika. Kwa hivyo, maadili yanakuwa aina ya kiini cha jambo na jambo ambalo unahukumu Ukristo na dini zingine zote. Kwa hivyo, kuna agizo la kimaadili sana hapa.

Kwa hivyo, kuna hitimisho hizo za msingi za kitheolojia za uliberali, na watu hawa wanazisema kwa uzito sana katika vitabu vyao. Watu kama Schleiermacher katika kitabu chake kuhusu hotuba kwa utamaduni wanadharau dini. Kwa hivyo sasa tuendelee pale nilipofikiri tulikuwa.

Kwa hivyo sasa najua tulipo. C, tathmini ya nguvu za uliberali, na tathmini ya udhaifu wa uliberali. Kwa hivyo, tutashughulikia nguvu hizo kwanza.

Sasa, kwa bahati mbaya, kwa uliberali wa kitamaduni wa Kiprotestanti, nina udhaifu zaidi kuliko nguvu. Nadhani kulikuwa na nguvu fulani katika harakati, na hakika kulikuwa na mambo ambayo tungeweza kujifunza kutokana na uliberali wa kitamaduni wa Kiprotestanti, lakini kulikuwa na udhaifu fulani katika harakati pia. Sawa, nguvu ya kwanza.

Ninajifunza nini ninaposoma Schleiermacher? Kwa hivyo, ninapochukua Schleiermacher, ananipa nini? Anachangia nini katika kupendezwa kwangu na theolojia? Kwa hivyo nguvu ya kwanza ni uwazi kwa ukweli. Ninathamini hilo kutoka kwa watu kama Schleiermacher. Kuna uwazi kwa ukweli, na kutaka kuwa mwaminifu kwa ukweli, kujitolea kwa ukweli, kutoogopa ukweli, popote unapotoka, iwe ni ukweli wa kisayansi, ukweli wa kifalsafa, au ukweli wa hisabati, kutoogopa, bali kuukubali kwa sababu Mungu ndiye mwandishi wa ukweli wote.

Kwa hivyo, nadhani, uliberali wa Kiprotestanti wa kitamaduni ni mzuri sana kuhusu hilo. Namaanisha, kuanzia na watu kama Schleiermacher. Kwa hivyo, tunapaswa kutaka. Hiyo ni nguvu moja.

Nguvu nyingine ninayoiona kama nguvu halisi ni kuwa tayari kukosoa kutoka ndani. Uliberali wa Kiprotestanti wa kitamaduni ulikuwa tayari kujikosoa. Tuko wapi sahihi? Tuko wapi vibaya? Tuwe wakosoaji kutoka ndani.

Tuwe wazi. Tuwe wakweli. Tuwe wawazi hapa kuhusu kile tunachoamini kuwa ni kweli, na tuyafanyie kazi mambo hayo.

Kwa hivyo, ni aina ya kujikosoa, na hiyo, kwangu mimi, ni sifa nzuri ya kujikosoa. Nguvu ya tatu ya uliberali wa kitamaduni wa Kiprotestanti, na hii, nitaweka tu picha ya Rauschenbusch hapa, lakini nguvu ya tatu ni wasiwasi wa kijamii uliojitolea sana ambao harakati hiyo, kwa ujumla, ilikuwa nao, wasiwasi kwa maskini, wasiwasi kwa waliotengwa, wasiwasi kwa wasiojiweza, wasio na makazi, waliotengwa maishani. Na hakuna mtu anayeonyesha hilo vizuri zaidi kuliko Walter Rauschenbusch na harakati zake, harakati ya injili ya kijamii.

Lakini kama nilivyosema sasa, Walter Rauschenbusch pia ni mhubiri wa kiinjili. Kwa hivyo, Walter Rauschenbusch hakuwa mtu aliyepuuza vipengele vya kibinafsi vya injili, uongofu wa kibinafsi, huduma ya Roho Mtakatifu kwa mtu binafsi, na kadhalika. Lakini alikuwa na wasiwasi sana kuhusu ujenzi wa kijamii kulingana na namna ya ufalme wa Mungu. Kwa hivyo, nashukuru hilo.

Kwa hivyo, kulikuwa na nguvu nyingi za uhuru, lakini nadhani kuna udhaifu mkubwa ambao hatimaye ulifanya kazi katika harakati hizo. Na huwezi kupuuza udhaifu huo.

Na hata leo, miongoni mwa wafuasi wa dini ya Kiprotestanti ya zamani, nadhani wanapaswa kukabiliana na udhaifu huu. Kwa hivyo, sawa. Kwa hivyo wacha nichukue muda kufanya hivyo.

Lakini kwanza kabisa, ningesema kwamba uliberali wa Kiprotestanti wa kitamaduni, kwa ujumla, sasa haukuwa na mtazamo wa kibiblia kuhusu Mungu. Nadhani kwamba kwa uelewa wao wa uhusiano kati ya Mungu na mwanadamu, walimshusha Mungu hadi kiwango chetu. Kwa hivyo, hawakuweza kukumbatia mtazamo wa kibiblia kuhusu Mungu.

Na kwa hilo, namaanisha Bwana Mwenye Enzi Kuu, mtegemezaji wa ulimwengu. Anafanya kazi kwa sheria ya asili, lakini pia hufanya kazi kulingana na miujiza wakati mwingine. Kwa hivyo sidhani kama walikuwa na mtazamo mzuri na thabiti wa kibiblia kuhusu Mungu, mtazamo kamili wa kibiblia kuhusu Mungu.

Walisisitiza tu ukaribu wa Mungu. Walisahau utukufu wa Mungu, ukuu wa Mungu, utukufu wa Mungu. Anastahili kuabudiwa kwa sababu ya yeye ni nani, na kadhalika.

Kwa hivyo hilo ndilo jambo la kwanza. Nadhani mtazamo wa kibiblia kuhusu Mungu unakosekana kwa ujumla. Sasa, sizungumzii watu kama Rauschenbusch, lakini kwa ujumla, miongoni mwa waliberali wa Kiprotestanti wa kitamaduni, ningesema hiyo ni kweli. Sawa, nambari mbili, hutashangazwa na hili, lakini walikosa mtazamo wa kibiblia kuhusu Kristo kwa sababu, kwao, Kristo anakuwa kielelezo, mfano, mfano wetu wa maadili, mshawishi wetu wa maadili, mtu mwenye maadili.

Naam, Kristo alikuwa hivyo, lakini pia alikuwa Mungu. Alikuwa pia Mungu katika mwili. Kwa hivyo, walisisitiza ubinadamu wake, lakini walipuuza uungu wake.

Na kama utakuwa mkweli katika Ukristo, lazima ukubali yote mawili. Alikuwa Mungu kamili na mwanadamu kamili, lakini mwanadamu kamili na Mungu kamili pia. Kwa hivyo, kwa maandishi yao, kwa matendo yao, wanakataa kwamba alikuwa Mungu kamili kwa sababu wengi wao waliamini alizaliwa katika Mariamu na Yusufu.

Alikuwa ulimwenguni kama mtu mwema mwenye maadili mema, mtu mwema mwenye maadili mema, na ni maadili yake tu tunayotaka kuyakumbatia, kama vile Mahubiri ya Mlimani, kwa mfano. Kwa hivyo ningesema kulikuwa na baadhi ambao bado labda walimkubali kama Mungu kamili, lakini harakati hiyo kwa ujumla ilikataa uungu kamili kwa Kristo na mwili na wokovu msalabani na kila kitu kinachoendana na hayo. Sawa, nambari tatu.

Hili ni muhimu sana, nadhani. Naam, nadhani yote ni muhimu. Nadhani haya ni mambo ambayo tunahitaji kufikiria tunapofikiria kuhusu uliberali wa kitamaduni wa Kiprotestanti.

Lakini jambo la tatu ni muhimu lakini ni la kejeli kidogo. Jambo la tatu ni kwamba uliberali wa Kiprotestanti wa kitamaduni ulijikuta umefungwa kwa utamaduni ambao walifanya kazi. Na sababu walijikuta umefungwa kwa utamaduni ni kwamba ingawa walitaka kuzungumza na utamaduni, mara nyingi hawakuzungumza na utamaduni kwa njia ya kinabii.

Ingawa walitaka kuzungumzia utamaduni, mara nyingi hawakufanya hivyo kwa njia ya kinabii. Mara nyingi waliunganishwa na utamaduni. Mara nyingi walivutiwa na utamaduni.

Na kuna mtazamo usio na ukosoaji kuhusu utamaduni na ukosefu wa uwezo wa kusimama juu ya utamaduni, mtazamo usio na ukosoaji kuhusu utamaduni, karibu kuzingatia kila kitu ambacho utamaduni ulisema. Na acha nitumie mifano miwili ya hilo. Tulikuwa na mihadhara ya Hermann lini? Nadhani wiki mbili zilizopita, labda, wakati Owen Gingrich alikuwa hapa na alifanya kazi nzuri katika hili.

Lakini moja ilikuwa aina ya mtazamo usio na ukosoaji kuhusu sayansi, aina ya kukaribisha tu kila kitu ambacho sayansi ilisema na kufundisha bila kukosoa, bila kusimama na kusema, sayansi iko wapi sahihi? Na sayansi iko wapi sahihi? Au sayansi iko wapi sahihi? Na dini inaweza kuzungumza na sayansi wapi? Kwa hivyo, ni kama vile walitenganisha dini na sayansi kabisa. Na hawakuweza kuwa na aina ya mtazamo wa kinabii na ukosoaji kuhusu uchunguzi wa kisayansi. Nafasi ya pili, bila shaka, ni katika uchunguzi wa kihistoria.

Na hiyo ni kusema, walivutiwa na aina fulani ya ukosoaji mkali wa kibiblia. Kwa hivyo, ukosoaji wa kibiblia ulipozidi kuwa wa kishenzi, kwa namna fulani, watu hawa hawakuonekana kuweza kurudi nyuma na kusema ukosoaji wa kibiblia ni upi. Labda kuna mambo ya kweli hapa ambayo naweza kuyakubali.

Lakini je, kuna mambo katika ukosoaji wa kibiblia ambayo si ya kweli na yanapaswa kupingwa? Na sidhani kama walifanya kazi nzuri sana katika hilo. Nadhani walivutiwa tu na ukosoaji wa kibiblia popote ulipoenda. Na ikiwa umevutiwa na aina hizi za nguvu za utamaduni, basi huna uwezo wa kuhukumu utamaduni, kuzungumza kinabii na utamaduni, na kukosoa utamaduni.

Kwa hivyo wakawa, ni jambo la kushangaza kwamba wakawa watumwa wa utamaduni. Kwa sababu wakati mwingine ilikuwa utamaduni waliotaka kuzungumza nao, hasa linapokuja suala la masuala ya kijamii. Lakini mara nyingi wakawa watumwa wa utamaduni.

Wakawa wengi sana, wakawa wameumbwa na utamaduni. Sawa, hiyo ndiyo ya tatu. Nambari nne.

Jambo la nne ni kwamba kila kitu kinapaswa kupimwa na kupimwa kwa uzoefu wao. Na nadhani hilo linakuwa tatizo. Kuna ukweli fulani ambao ni ukweli halisi ambao hauhitaji kupimwa au kupimwa kupitia uzoefu na Mungu kuwa mwili, kwa mfano.

Ninaona hilo kama ukweli halisi ambao hauhitaji kupimiwa au kupimwa na uzoefu wangu. Lakini kwa uliberali wa Kiprotestanti wa kitamaduni, kila kitu kilipaswa kupita kwenye kipimo cha uzoefu. Na kumbuka, nitarudi tu kwenye picha ya Schleiermacher hapa.

Lo! Namaanisha, kwa majina tu hapa. Lo!

Kumbuka neno Gefühl . Gefühl . Kumbuka tulisema kwamba huo ni utegemezi kamili wa mwisho juu ya usio na mwisho.

Naam, huo ni uzoefu. Gefühl ni uzoefu. Kwa hivyo, kila kitu kinapaswa kupimwa kwa uzoefu.

Kila kitu lazima kipitie kwenye kiwango cha uzoefu kwa watu hawa. Kwa hivyo, msisitizo juu ya uzoefu, hisia, na mambo kama hayo unakuwa tatizo. Sawa, nambari tano kwenye orodha yangu hata hivyo ni tathmini ya udhaifu wa ukosoaji.

Na hiyo ni kwa sababu ya mtazamo wao mdogo kuhusu dhambi , na walikuwa na matumaini makubwa kuhusu wakati ujao. Kwa hivyo, walikuwa na mtazamo mdogo kuhusu dhambi. Hawakuamini katika dhambi ya asili.

Wanaamini katika matendo ya dhambi, lakini hawaamini katika dhambi ya asili. Na walikuwa na, kwa sababu walikuwa na mtazamo mdogo wa dhambi, walikuwa na mtazamo wa juu wa wakati ujao na wa kile ambacho wanadamu waliweza kutimiza katika siku zijazo. Sawa.

Na kwa hivyo waliamini kweli, nadhani waliamini kweli, kwamba ufalme wa Mungu ungeletwa na matendo ya kibinadamu. Kwamba haikuwa hivyo, hawakuona ufalme wa Mungu kama uingiliaji kati unaoingia katika historia, lakini waliona ufalme wa Mungu kama kitu ambacho tunaweza kukuza na kuendeleza kwa michakato mizuri ya kijamii. Hili likawa tatizo.

Kwa hivyo wacha nikupe mfano wa hilo. Mwanzoni mwa karne ya 20, Mprotestanti wa kitamaduni, kwa kweli, asubuhi ya leo, nilikuwa nikiangalia hili, toleo la hivi karibuni, lakini mwanzoni mwa karne ya 20, uhuru wa Kiprotestanti wa kitamaduni ulianzisha jarida na liliitwa Karne ya Kikristo. Na liliitwa Karne ya Kikristo kwa sababu karne ya 20 ingekuwa Karne ya Kikristo.

Na bado wanachapisha chini ya kichwa hicho. Nami nakisoma, lakini ni ajabu sana kwamba bado wanatumia kichwa hicho, Karne ya Kikristo, kwa sababu nachukia kuwaambia waliberali wa Kiprotestanti wa kitambo hili, lakini karne ya 20 haikugeuka kuwa Karne ya Kikristo. Mlikuwa na Vita vya Kwanza vya Dunia, mlikuwa na Vita vya Pili vya Dunia, mlikuwa na Mauaji ya Kimbari, mlikuwa na Vita vya Korea, vita vya Vietnam.

Namaanisha, Karne ya Kikristo iligeuka kuwa karne ya kikatili na ya umwagaji damu. Haikuwa Karne ya Kikristo hata kidogo. Kwa hivyo, mtazamo huu wenye matumaini kupita kiasi kwamba tunaweza kujenga ufalme kwa michakato yetu ya kijamii, unawezaje kudumisha mtazamo huo unapoangalia kilichotokea katika karne ya 20? Watu wakizidi kuwa bora, walipigwa gesi; mamia ya maelfu ya watu walipigwa gesi hadi kufa katika Vita vya Kwanza vya Dunia, Vita vya Pili vya Dunia, mauaji yote, na Mauaji ya Wayahudi.

Unawezaje kudumisha mtazamo wa Karne ya Kikristo unapoangalia karne ya 20 kihalisia? Kwa hivyo, ni kwa sababu sehemu ya mtazamo wao mdogo kuhusu dhambi ndiyo maana walikuwa na hilo. Kwa hivyo, sawa, aina nyingine ya ukosoaji, na hiyo ni

msisitizo kupita kiasi juu ya aina ya maadili, kuwa mtu mwema mwenye maadili mema, kuwa mtu mwema mwenye maadili mema, kwa sababu mahali ambapo hii iliwaongoza, iliwaongoza kwenye aina ya wokovu kwa matendo. Iliwaongoza kwa aina ya, umeokolewa kwa sababu wewe ni mtu mwema, unafanya mambo mema ya maadili na maadili.

Kwa hivyo, kwa uelewa wa aina hii, tunarudi kwenye kile Luther alichopigana nacho. Kwa hivyo, kuna msisitizo mdogo juu ya neema na msisitizo mkubwa juu ya matendo. Na hatimaye, bila shaka, mtazamo duni wa ufunuo.

Mungu amejifunua . Vipi? Kwanza, amejifunua kama mtu kupitia Kristo, na Kristo amefunuliwa kupitia maandiko, lakini ana mtazamo mdogo wa ufunuo, bila shaka. Na hilo linaendana na mtazamo wa juu wa rasilimali zetu za kibinadamu. Kwa hivyo sasa nataka kutaja jina lingine hapa kama muhtasari.

Na jina lake ni H. Richard Niebuhr. Na nina picha ya H. Richard, na nilifanya miadi na H. Richard Niebuhr tena, 1894 na 1962. Kwa ufupi kuhusu H. Richard Niebuhr, kwa sababu tutawaangalia ndugu wa Niebuhr katika hotuba inayofuata.

Lakini H. Richard Niebuhr alikuwa mtu mzuri, leo tunamwita, tunatumia neno mwanatheolojia wa umma. Sidhani kama walitumia neno hilo wakati huo. Nadhani hilo ni neno jipya sana.

Lakini hata hivyo, wanatumia neno mwanatheolojia wa umma. Alikuwa mwanatheolojia wa umma aliyefundisha huko Yale. Kwa hivyo, alikuwa mtu anayejulikana sana katika maisha ya kanisa na katika utamaduni mpana pia.

Watu walijua jina la H. Richard Niebuhr. Sasa, si muhimu hapa; huhitaji kujua hili, lakini kaka yake labda alikuwa maarufu zaidi. Kaka yake aliitwa Reinhold Niebuhr.

Lakini tutazungumzia kuhusu ndugu wa Niebuhr katika hotuba nyingine pia. Lakini H. Richard Niebuhr ni mwanatheolojia na pia mwanasosholojia na kadhalika. Na aliangalia uliberali wa Kiprotestanti wa kitamaduni.

Pia aliandika kitabu kikali sana kitiwacho Ufalme wa Mungu Amerika, ambacho kilikuwa kinahusu uliberali wa Kiprotestanti wa kitambo. Sasa, katika Ufalme wa Mungu Amerika, katika sentensi moja, alifanya hivyo kwa namna fulani katika uliberali wa Kiprotestanti wa kitambo. Alisema, Mungu asiye na ghadhabu, kwa sababu walikuwa na Mungu mzuri, bila ghadhabu, alimleta mwanadamu asiye na dhambi, kwa sababu hawakuamini katika dhambi ya asili, katika ufalme bila hukumu.

Kwa hivyo, ufalme ulikuwa aina tu ya maendeleo ya kijamii, bila hukumu juu ya ufalme, kupitia huduma za Kristo bila msalaba. Kupitia kazi ya Kristo, lakini hakuna msalaba. Kazi ya Kristo ambayo uliberali wa Kiprotestanti wa kitamaduni uliamini

ilikuwa kuwa mtu mwema, mshawishi mzuri wa maadili, na kielelezo cha jinsi tunavyopaswa kuishi maisha yetu.

Hiyo ni sentensi moja katika kitabu *The Kingdom of God in America*. Lakini unaweza kutamani sentensi kama hizo zikufikie unapofikiria cha kuandika. Unaweza kutumaini ungeweza kufikiria sentensi kama hiyo.

Katika sentensi moja, aliweka usawa katika uliberali wa kitamaduni wa Kiprotestanti. Mungu asiye na ghadhabu alimleta mwanadamu asiye na dhambi katika ufalme bila hukumu kupitia huduma za Kristo asiye na msalaba. Na hiyo ndiyo ilikuwa kadirio lake la uliberali wa kitamaduni wa Kiprotestanti.

Ndugu yake alikuwa na makadirio sawa. Reinhold Niebuhr alikuwa na makadirio sawa. Kwa hivyo, ndivyo ilivyo.

Huo ndio mwisho wa hadithi, kwa namna fulani, wa uliberali wa kitamaduni wa Kiprotestanti. Sawa. Ili kuonyesha mwisho wa hadithi, wacha nitoe mfano mfupi wa maisha yangu binafsi.

Hapana, sikukua kama mliberali wa Kiprotestanti wa kitamaduni kisha nikaongoka. Lakini Chuo Kikuu cha Brown kilikuwa na profesa maarufu sana hapo ambaye alikuwa amefanya kazi nyingi kuhusu misingi na uinjilisti. Na hii ilikuwa miaka mingi iliyopita.

Pia alikuwa akitoa mada kuhusu uinjilisti. Lakini hakuwa na mtu wa kujibu mada hiyo kwa Brown. Namaanisha, yeye mwenyewe alikuwa mliberali.

Alipendezwa tu na misingi ya kidini na uinjilisti kitaaluma. Hakuwa na nia ya dhati katika misingi ya kidini au uinjilisti, lakini alikuwa msomi wa kipindi hicho na katika harakati hizo. Kwa hivyo, alikuwa akitoa mada kwa Brown kuhusu uinjilisti.

Lakini alihitaji mhubiri wa kiinjilisti ili kujibu gazeti hilo. Na hawakuweza kumpata Brown. Kwa hivyo, waliangalia huku na huko.

Kwa hivyo, waliniipata. Kwa hivyo, waliniuliza kama ningenda kujibu gazeti. Ilikuwa chakula cha jioni kizuri na jioni ya kuvutia sana.

Sikulazimika kutoa jibu kubwa katika gazeti hilo kwa sababu yeye, katika gazeti lake, alikuwa akisema kwamba uliberali wa Kiprotestanti wa kitamaduni ambao tumeujua tangu Schleiermacher sasa, na neno alilotumia lilikuwa kufilisika. Ni kufilisika. Hakuna kilichobaki.

Tukubaliane. Sasa, inavutia sana kwa sababu alikuwa akisema kwamba kama mliberali wa Kiprotestanti wa kitamaduni ambaye hajawahi kwenda kanisani au hata,

unajua, hakuona haja ya hilo. Kwa hivyo, kama mliberali wa Kiprotestanti wa kitamaduni, alipata uchangamfu katika Ukristo kama alivyokuwa katika uinjilisti.

Hilo ni jambo lenye nguvu. Hilo ni hai. Watu hawa wanaamini kitu fulani.

Kwa hivyo, unajua, sikulazimika kutoa jibu kubwa kwa gazeti hilo. Nilikubaliana tu na alichosema kama mwinjilisti. Nikasema, uko sahihi, unajua.

Lakini, unajua, mfilisi, kutumia neno hilo, wow, kama mtu mwenyewe ambaye yuko katika utamaduni huo, lakini kutumia neno kufilisika, hilo ni gumu sana, lakini ni kweli. Uliberali wa Kiprotestanti wa kitamaduni uliishia hivyo. Sasa, bado kuna aina ya waliberali wa Kiprotestanti wa kitamaduni leo, na karne ya Kikristo bado inachapishwa, lakini hakuna maana kubwa hapo.

Ninaichunguza kwa sababu mimi, unajua, ili tu kuona kama kuna kitu chochote ninachoweza kutumia, lakini hakuna umuhimu mwingi hapo. Kwa hivyo, hiyo ndiyo kuibuka na maendeleo ya theolojia ya kiliberali. Labda ninahitaji kuiita tena hotuba hii, Kuibuka na Maendeleo na Kifo cha Theolojia ya Liberali, kwa sababu imekufa.

Imetoweka. Imefilisika. Kwa hivyo lazima kuwe na harakati zingine zinazochukua nafasi yake.

Kwa hivyo, sawa, acha niishie hapo. Kuanzia Schleiermacher na kuendelea, majina matatu makubwa tuliyoyataja ni muhimu. Schleiermacher, Rauschenbusch, jinsi anavyoingia katika hili, na H. Richard Niebuhr na ukosoaji wake ulikuwa nini kuhusu hilo.

Lakini je, una maswali mengine kuhusu harakati hii? Kama ninavyosema, unaona mabaki yake leo. Haina nguvu kama ilivyokuwa chini ya watu kama Schleiermacher au baadhi ya waundaji wa mapema katika karne ya 19 au mwanzoni mwa karne ya 20. Lakini kuna chochote kuhusu hili? Uko sawa? Je, unaelewa tunachofanya hapa? Kwa hivyo, pendulum imebadilika kidogo hapo katika suala la theolojia.

Mko tayari? Sawa. Sasa, acha nisimame hapa kwa dakika moja. Kwa hivyo huo ndio mwisho wa maelezo ya hotuba ya Jumatatu ijayo.

Kwa hivyo, Jumatatu inashughulikia hadi na ikijumuisha Hotuba ya 7. Kwa hivyo, inashughulikia nne. Ninaamini ni nne hadi saba. Nne hadi saba.

Nne, tano, sita, saba. Inashughulikia mihadhara hiyo minne na masomo yote yanayoambatana na mihadhara hiyo. Kwa hivyo, tunakubaliana na hilo.

Na kisha, Jumatano, unaniletea maswali kutoka kwa masomo. Ijumaa, tutakuwa na kipindi kingine cha kukuandaa kwa ajili ya mtihani. Nami nitakuwa na mtihani nami Ijumaa.

Kwa hivyo nitaweza kuhakikisha kuwa uko kwenye shabaha na maswali yako yote na kila kitu. Na kisha tunaondoka na kuanza. Kwa hivyo, tunakaribia kuingia Novemba.

Sawa. Naam, tuanze hotuba inayofuata hata hivyo—na hotuba nambari nane.

Hii ni Theolojia ya Uinjilisti katika Karne ya 19. Kwa hivyo, una muhtasari wako hapo kwenye ukurasa wa 14, Theolojia ya Uinjilisti katika Karne ya 19. Sasa, nilifikiri, nitaughulikiaje mhadhara huu? Nitaeleweje kinachoendelea katika uinjilisti katika Karne ya 19? Na kwa kweli, nimeamua katika kozi hii kuishughulikia kupitia kile kilichokuwa kikiendelea Uingereza.

Kulikuwa na harakati mbili kubwa sana nchini Uingereza katika karne ya 19 ambazo nitatoa hotuba. Ya kwanza inaitwa Harakati ya Oxford. Kwa hivyo, tutazungumzia sana kuhusu Harakati ya Oxford.

Ni muhimu sana. Ililenga sana elimu ya kanisa na uhusiano wa kanisa na serikali. Pia nilitoa hotuba kuhusu Jeshi la Wokovu katika hotuba hii.

Sasa, kwa hivyo wacha niseme tu jambo fulani kuhusu hilo, kisha tutaendelea na Harakati ya Oxford. Nina uhusiano na Jeshi la Wokovu, kama unavyojua, kama mtu wa kawaida. Hata hivyo, Jeshi la Wokovu lilikuwa harakati muhimu sana nchini Uingereza katika karne ya 19.

Na kwa hivyo nimeamua kwamba ingawa nina nia binafsi katika hili, nimeamua labda niendeleo na kutoa hotuba juu yake hata hivyo. Mark Knoll, katika kitabu Turning Points, anakumbuka kile tulichokitaja Ijumaa, lakini katika kitabu Turning Points, alitoa mambo mengine ya kugeuza ambayo angeweza kuchagua lakini hakuyachagua. Na moja ilikuwa Jeshi la Wokovu.

Angeweza kuchagua Jeshi la Wokovu kama hatua ya mabadiliko kwa sababu ilikuwa hivyo. Kwa hivyo, natumai utakubali hilo. Sababu ninayofanya hivi ni kwa sababu ya uinjilisti katika Karne ya 19. Harakati ya Oxford ni harakati ya kanisa kuu, na Jeshi la Wokovu ni harakati ya kanisa la chini.

Kwa hivyo, nililinganisha na kulinganisha harakati hizo mbili. Sasa, kwa maneno hayo, situmii maneno hayo. Mtu hana nafasi ya upendeleo.

Ninatumia maneno hayo tu kwa upande wa eklesiolojia, uelewa wa kanisa, jinsi kanisa linavyopaswa kupangwa, na kadhalika. Harakati ya Oxford, kanisa la juu sana.

Jeshi la Wokovu, kanisa la chini kwa upande wa eklesiolojia yake, pia lilihudumia maskini.

Kwa hivyo hapa ndipo tunapoelekea huko. Sawa. Hebu tuzungumze kwanza, A, kuhusu Harakati ya Oxford, na tutoe utangulizi wa Harakati ya Oxford na maana ya Harakati ya Oxford.

Acha nibadilishe hili ili tuwe nalo kwa ajili ya Harakati ya Oxford. Sawa. Lo!

Sawa. Ndiyo. Sawa.

Nzuri. Sawa. Utangulizi.

Harakati za Oxford. Sawa. Unaweza kuwaambia Harakati za Oxford, tunazungumzia Uingereza.

Hili ni jambo lililoanzia Oxford, kwa hivyo Chuo Kikuu cha Oxford, ndiyo maana liliitwa Harakati ya Oxford. Hapa kuna maneno matatu ninayotumia kwa Harakati ya Oxford kila ninapotoa mihadhara kuhusu Harakati ya Oxford. Sawa.

Nambari ya kwanza, ilikuwa harakati muhimu sana. Ninapenda neno hilo. Harakati muhimu sana.

Bila shaka kuhusu hilo. Nambari ya pili, ilikuwa harakati ya kujitolea sana. Kujitolea sana.

Watu wanataka kuelewa kweli asili ya Ukristo na kadhalika. Harakati ya kujitolea sana. Sawa.

Na nambari tatu, ilikuwa ni nafsi iliyokusudiwa; ilikuwa ni harakati ya kujitambua sana. Ilijitambua sana kuhusu uundaji na umbo lake. Kwa hivyo napenda maneno hayo.

Muhimu sana. Mcha Mungu sana. Harakati hii ilikuwa na wasiwasi sana kuhusu nafsi.

Sasa, huenda usijue chochote kuhusu harakati hiyo bado, lakini natumaini unajua, tunapoendelea kuizungumzia. Lakini kumbuka tu maneno hayo matatu katika utangulizi. Na kama nilivyosema, harakati hii ilianza katika Chuo Kikuu cha Oxford.

Kwa hivyo hapo ndipo yote yalipoanzia, na ndiyo maana yalikuwa muhimu sana. Sawa. Jambo lingine kwa njia ya utangulizi.

Harakati hii ilitaka kurudi kwenye uelewa wa Kanisa. Sasa, Kanisa, tunatumia herufi kubwa C kwa sababu wanazungumzia Bibi arusi wa Kristo, Mwili wa Kristo. Hawazungumzii dhehebu lazima, ingawa litakuwa na mwelekeo wa kimadhehebu.

Lakini hawazungumzii kuhusu dhehebu. Wanazungumzia kuhusu Kanisa, Mwili wa Kristo katika Agano Jipya. Sawa. Harakati hii ni harakati iliyotaka kuona Kanisa katika Mwili wa Kristo kama harakati ya kimungu pekee.

Sawa. Harakati ya kimungu pekee. Harakati iliyombwa na Mungu pekee.

Sawa. Na waliiona wapi hiyo? Sasa, kumbuka, harakati hii, harakati hii ya Oxford, ni harakati ya karne ya 19. Sawa.

Wanaona hilo wapi? Wanaona hilo katika Agano Jipya. Katika Agano Jipya, wanafungua Biblia zao, na wanaona Kanisa la Agano Jipya, Mwili wa Kristo, kama harakati ya kimungu, ya kimungu tu. Pia waliiona katika Kanisa la kwanza.

Kwa hivyo, tuseme miaka 400 ya kwanza ya Kanisa. Sasa, tangu wakati huo, kumekuwa, kwa kadiri wanavyohusika, tunajaribu kuiona kupitia miwani yao, lakini tangu wakati huo, kumekuwa na majaribio ya serikali kudhibiti Kanisa. Kumekuwa na majaribio ya serikali kuunda Kanisa, kuendesha Kanisa, kupanga Kanisa, na kudhibiti Kanisa.

Nao waliona hilo huko Roma, lakini pia waliona hilo tangu Matengenezo ya Kanisa. Loo, waliliona katika Kanisa Katoliki la Kirumi la enzi za kati. Wameona hilo tangu Matengenezo ya Kanisa, hata ndani ya Uprotestanti.

Wameona majaribio ya serikali kuunda Kanisa na, kwa hivyo, kulifanya Kanisa, kwa namna fulani, lisiwe taasisi ya kimungu bali liwe taasisi ya kibinadamu zaidi. Walijaribu kubadilisha Kanisa kwa hatua ya serikali, unajua? Kwa hivyo, kwa kadiri wanavyohusika, hili halikuwa Kanisa la Agano Jipya. Wanaishi Uingereza.

Watu hawa ni Waanglikana. Wanaangalia kanisa lao, na wanasema, je, hili ni Kanisa la Agano Jipya, au hili ni Kanisa la karne nne za kwanza? Jibu lao lilikuwa, hapana, si kwa sababu linadhhibitiwa sana na serikali. Ni aina ya kanisa la serikali kupita kiasi.

Kwa namna fulani, haina uungu wake kamili kwa watu hawa. Sawa? Kwa hivyo, wanaanza kulitazama Kanisa la Agano Jipya na Kanisa la kwanza kama mfano wao. Huo ndio mfano wao.

Huo ndio mfumo wao. Hiyo ndiyo wanavutiwa nayo. Sawa, kwa hivyo sasa hebu tufikirie hili kwa dakika moja tu.

Hivi ndivyo wanavyofikiria kitheolojia. Lakini katika karne ya 19, wanaishi katika harakati, na wanasaidia kuunda harakati, lakini pia wanaishi katika harakati. Na kwa ujumla tunaita nini karne ya 19? Enzi ya mapenzi.

Enzi ya mapenzi. Na ni nini moja ya mambo yanayoainisha mapenzi kwa njia pana ya kitamaduni? Mojawapo ya mambo yanayoainisha mapenzi kwa njia pana ya kitamaduni ni kutazama nyuma kwenye yaliyopita na kuona yaliyopita kama muhimu kwa ajili ya uundaji wa utamaduni na kadhalika. Kwa hivyo, mapenzi mara nyingi yalikuwa watu, iwe walikuwa washairi au waandishi au wanamuziki, ambao waliangalia nyuma kwenye yaliyopita na kuona kwamba lazima tukubali kile tulichojifunza kutoka zamani ikiwa tutakuwa kweli kile tunachopaswa kuwa na kadhalika.

Kwa hivyo, inaonekana kama watu hawa ni matokeo ya utamaduni wao, enzi ya kimapenzi ambayo wanaishi, lakini pia unaweza kusema kwamba wao ni waundaji wa utamaduni huo pia. Wao ni waundaji wa upenzi huo pia. Kwa hivyo, unaweza kuiona, labda kuiona pande zote mbili.

Lakini mambo mengi yanatokea kitheolojia na kitamaduni ili kuunda kile tunachokiita harakati hii inayoitwa Harakati ya Oxford. Sawa, baada ya kusema hivyo, tutajaribu kuelewa mambo ya chini vizuri zaidi sasa. Tutafanya mwanzo wa Harakati ya Oxford, kuhamia Kanisa Katoliki la Roma, na mwitikio wa Kanisa la Anglikana.

Kwa hivyo, mbili, tatu, na nne. Huu ulikuwa mwanzo wa Harakati ya Oxford. Kilichotokea ni, kumbuka tulisema, kozi hii inahusu nini? Inahusu watu sahihi mahali pazuri wenye mawazo sahihi.

Na kilichotokea ni kwamba mwanzoni mwa karne ya 19, ulikuwa na kundi la makasisi wote katika Chuo Kikuu cha Oxford wakizungumzia asili ya kanisa. Kwa hivyo, kwa kweli, elimu ya kanisa ilikuwa aina yao kuu ya lengo. Kwa hivyo, ulikuwa na watu hawa wakizungumzia hili mahali pazuri.

Waliunga mkono kila mmoja kwa kile walichokuwa wakiandika, na kile walichokuwa wakizungumzia, na hatimaye, kitu kililipuka, na ukaitwa Harakati ya Oxford. Kwa hivyo, sawa. Sasa, mtu wa kwanza tunayemfikiria tunapofikiria kuhusu Harakati ya Oxford ni mtu huko Oxford anayeitwa Richard Froude, FROUDE.

Angalia tarehe, tarehe za kuvutia, 1803, 1836. Mtu huyo alikufa akiwa na umri wa miaka 33 tu. Na bado, yeye ni mmoja wa watu wanaofanya jambo hili lote liendelee, na anaanzisha jambo hili lote katika mawazo yake.

Sasa, kwake, kanisa, kanisa, kanisa bora ni kanisa la kwanza, kanisa la Agano Jipya katika karne nne za kwanza hivi. Kumekuwa na upotovu wa kanisa tangu Matengenezo. Matengenezo yaliharibu kanisa kwa namna fulani.

Matengenezo yalilifanya kanisa kuwa kitu ambacho hajawahi kukikusudia kuwa. Na tunachopaswa kufanya ni kurudi kwenye maisha ya kanisa la kale. Sawa.

Kwa hivyo, anahubiri, anafundisha, anaandika, na anataka uamsho. Lakini sio aina ya uamsho unayofikiria unapomfikiria mtu kama Charles Grandison Finney au George Whitefield. Hiyo sio aina ya uamsho anayotaka.

Anataka uamsho wa kanisa la kwanza, na kwa hivyo anasisitiza mambo matatu. Tukiweza kukumbatia mambo haya matatu kanisani, tutakuwa zaidi kama kanisa la kwanza. Tutakuwa zaidi kama kanisa ambalo Mungu alikusudia liwe.

Sawa. Nambari moja. Sasa, alizungumzia mambo mengine.

Ninatumia hizi tatu kama kiashiria. Sawa. Unaelewa? Kwa hivyo, sawa.

Kwanza kabisa, tunapaswa kurudi kwenye kufunga. Kanisa la kwanza lilifunga. Hatuna nidhamu ya kufunga ambayo kanisa la kwanza lilikuwa nayo hapo awali.

Lazima turudi kwenye hilo. Nambari ya pili. Sasa, kumbuka, anazungumza kama Mwanglikana sasa.

Yeye si Mkatoliki. Nambari ya pili, tunapaswa kurudi kwenye useja wa kikanisa. Makasisi wote wanapaswa kuwa waseja.

Hawapaswi kuoia. Hawapaswi kupata watoto na kadhalika. Lazima turudi kwenye useja wa kikanisa.

Sasa, hapa chini ya hatua hii ya pili, alikuwa amechanganyikiwa kidogo hapa kwa sababu useja wa makasisi haukuwa sehemu ya karne hizo nne za kwanza. Useja wa makasisi hauji katika karne ya 11 hivi, lakini hivi ndivyo anavyofikiria useja wa makasisi wa kanisa la kwanza. Na kisha, nambari tatu, tunapaswa kurudi kwenye heshima kwa watakatifu.

Sio ibada ya watakatifu bali ni heshima kwa watakatifu. Kwa hivyo, tunapaswa kurudi kwenye kuwaheshimu watakatifu wa kanisa la kwanza. Na kama tungeweza kurudi kwenye mambo ya aina hii, kama tungeweza kupata uamsho kwa njia za aina hii, basi kanisa lingefufuka tena kwa njia ambayo haijawahi kutokea tangu Matengenezo ya Kanisa.

Kwa hivyo, anachofanya ni kutazama zaidi ya Matengenezo. Anaangalia Matengenezo hadi kanisa hilo la kwanza, na anasema, kama tungeweza kuwa hivyo, tungekuwa kweli kanisa ambalo Mungu alikusudia liwe. Kwa hivyo, yeye ni mmoja wa wasemaji wa kile kilichokuja kujulikana kama Harakati ya Oxford.

Acha nikupe la pili. Sasa, lazima nikupe mapumziko kidogo hapa. Sijafanya hivyo bado leo.

Lakini ngoja nizungumzie la pili. Ndiyo. Kwa hivyo, Richard Frost.

Froude, nadhani. Ni mzuri... Ndiyo, mimi si... Ndiyo. Inaonekana kama alikuwa Mkatoliki.

Sawa. Unalenga upande sahihi. Yeye bado si Mkatoliki kabisa.

Bado ni kasisi wa Anglikana, na bado anazungumzia mambo haya na marafiki zake. Na harakati hiyo ilihamia katika Ukatoliki. Hilo litakuwa mwishoni mwa hadithi.

Lakini alikufa kabla ya mabadiliko hayo kufanywa kuwa Ukatoliki. Alikufa mwaka wa 1836. Kwa hivyo, haishi kuona matokeo ya mwisho ya hili.

Lakini inasikika kama ya Kikatoliki kwangu na kwa kila mtu aliyemsikia. Hiyo ni kweli. Lakini, ndio. Kuna kitu kingine kuhusu Richard?

Acha nimtaje John Keble, kisha lazima nikupe mapumziko. Keble, wa pili. Loo, je, niliweka... Ndiyo, yuko pale.

John Keble. Aliishi hadi 1866. Kwa hivyo, unaweza kumjua kama mshairi.

Alikuwa mshairi na mhubiri mzuri. Kama kuna mhubiri yeyote anayehusishwa na Harakati ya Oxford, ni Keble. Sivyo? Na Keble alihubiri mahubiri.

Acha nikuambie... Sikuweka tarehe ya mahubiri. Hii hapa tarehe. Julai 14, 1833.

Julai 14, 1833. Kichwa cha mahubiri kilikuwa Uasi wa Kitaifa. Uasi wa Kitaifa.

Julai 14, 1833. Alihubiri huko... Nadhani ilikuwa St. Mary's huko Oxford, lakini alihubiri katika moja ya makanisa huko Oxford. Na mahubiri hayo yalikuwa kama mahubiri ya maji kwa sababu katika mahubiri hayo, anachotaka kufanya ni kutenganisha Kanisa, Kanisa lenye herufi kubwa C, mwili wa Kristo, na aina yoyote ya udhibiti wa serikali au kitaifa.

Lazima tutoke chini ya hili. Unajua, tunapaswa kuwa kama kanisa la kale ambalo halikuwa chini ya udhibiti wowote wa kitaifa au serikali. Kwa hivyo, anahubiri mahubiri kuhusu uasi wa kitaifa.

Lakini anapounda kanuni zake, inavutia kwamba anazungumzia sana kuhusu Ekaristi. Kwa hivyo, si katika mahubiri haya, bali katika mahubiri mengine na njia zingine,

anazungumzia kuhusu Ekaristi. Acha niseme tu mambo mawili anayosema kuhusu Ekaristi.

Angalia kama hii inasikika kama ya Kiprotestanti, au uone kama inasikika kama ya Kikatoliki. Angalia kama inasikika kama ya Luther au Calvin, au inasikika zaidi kama ya Mtakatifu Augustine au kitu kama hicho kutoka karne nne za kwanza? Sawa, acha nitajie mambo mawili.

Nambari ya kwanza ni jinsi unavyookolewa. Jinsi unavyookolewa ni kupitia kupokea mwili na damu ya Kristo katika Ekaristi. Kwa hivyo, kwa kadiri anavyohusika, ndivyo wokovu unavyokujia kwa sababu huo ni mwili na damu ya Kristo. Sasa, je, hilo linasikika kuwa la Kikatoliki zaidi, au linasikika kuwa la Kiprotestanti zaidi? Linasikika kuwa la Kikatoliki zaidi, bila shaka, kwa sababu kwa kadiri anavyohusika, hilo lilikuwa fundisho la kanisa la kwanza, na tunahitaji kurudi kwenye fundisho hilo.

Kwa hivyo, wokovu huja kupitia Ekaristi, na Ekaristi ni mwili na damu ya Kristo kwa ajili yake. Kwa hivyo hiyo ndiyo nambari moja. Nambari mbili, Ekaristi inatolewa kihalali kupitia makuhani ambao wamekuwa katika urithi wa kitume tangu Petro.

Kwa hivyo, kuna urithi wa kitume tangu Petro. Ni makuhani pekee walio katika urithi huo wa kitume ndio wanaoweza kutoa Ekaristi. Sasa, je, hilo linasikika kuwa la Kikatoliki zaidi, au linasikika kuwa la Kiprotestanti zaidi? Linasikika kuwa la Kikatoliki sana kwangu.

Kwa vyovyote vile, hasa ukirudi kwa Petro, una urithi huu wa kitume, na ni makuhani hao pekee wanaoruhusiwa kutoa Ekaristi. Kwa hivyo hiyo haionekani kama Matengenezo ya Kanisa. Hiyo inasikika kama ya Kikatoliki.

Kwa hivyo Keble alikuwa mhubiri mkubwa, mshairi mkubwa, mwandishi mkuu, na mtu mwenye ushawishi mkubwa. Mara tu anapoanza kuzungumzia harakati hii, anaanza kuzungumzia hasa kwa maneno ya Kikatoliki, istilahi za Kikatoliki. Ekaristi, ubadilisho wa mwili na damu, mwili, damu, urithi wa kitume.

Hayo yote yamezungumziwa kutoka kanisa la kwanza. Kwa hivyo Keble ni muhimu sana. Kwa hivyo watu wawili wa kwanza ni muhimu sana.

Mtu wa tatu, mtu wa tatu, muhimu sana, lakini lazima nikupe mapumziko. Pumzika kidogo. Hatujapata mapumziko leo, sivyo? Ibariki mioyo yenu.

Ni Jumatatu. Ni nusu ya pili ya muhula. Tunaendelea mbele, sivyo, maishani? Tunaendelea.

Kwa hivyo, una maswali yoyote unapoanza kuvunjika hapa? Nyoosha, vunjia, tumaini. Ndiyo. Hajazungumza kuhusu Petro kama papa bado.

Yeye, hatimaye watakuwa Wakatoliki. Lakini kupitia Petro, alikuwa askofu wa kwanza wa kanisa. Na kama alivyowateua na kuwatia mafuta maaskofu, urithi wa kitume ni kupitia maaskofu wa kanisa.

Kwa hivyo, wale pekee wanaoweza kutoa ushirika ni maaskofu wa kanisa. Na wanapowaweka wakfu wahudumu, wanatoa, au kuwaweka wakfu makuhani, labda niseme, lakini wanapowaweka wakfu makuhani, wanawapa makuhani uwezo huo wa kutoa Ekaristi na kila kitu. Lakini hauwezi kutolewa na watu wa kawaida.

Haiwezi kutolewa na wachungaji katika madhehebu mengine. Kulikuwa na Wapresbiteri, na kulikuwa na Wabaptisti wote waliomzunguka. Kulikuwa na Wapresbiteri wote waliomzunguka.

Hakutambua hilo hata kidogo kwani kulikuwa na Wamethodisti karibu. Hakutambua hilo kama halali, Ekaristi halali. Ni kama watu waliopewa urithi wa kitume pekee ndipo kweli ni mwili na damu ya Kristo.

Kwa hivyo, kulikuwa na kitu kingine tuliposimama hapa kwa dakika moja. Sawa. Hebu tuangalie nambari tatu kisha, kisha nikalazimika kukuacha uende.

Nambari ya tatu, mtu muhimu zaidi katika harakati nzima. Na jina lake ni John Henry Newman. Na hizi ndizo tarehe zake: 1801 hadi 1890.

Kulikuwa na watu wengine wengi na wengine ambao tunaweza kuwataja. Ninawachagua hawa watatu tu, lakini watu wengine ni kweli, yeye ndiye muhimu zaidi kati yao wote. Sawa.

John Henry Newman, msomi mwenye nguvu. Nadhani wengine pia walikuwa msomi mwenye nguvu, bila shaka kuhusu hilo. Cha kufurahisha ni kwamba, katika siku zake za mwanzo kama kasisi katika kanisa la Anglikana, alijiona kuwa mhubiri wa kiinjili.

Kwa hivyo, angetumia neno la kiinjili kama vile Wawesley walivyotumia neno la kiinjili katika karne iliyopita. Lakini alijiona kuwa mhubiri wa kiinjili. Hilo ni jambo dogo muhimu.

Sasa, kile Newman atakachofanya ni, samahani, nilidhani nilikuwa na neno hilo hapa. Lazima nipate neno. Sivyo? Sawa.

Naam, ubarikiwe moyo wangu. Sikuweka neno chini. Sawa.

Sawa. Ninaishi na ninajifunza. Kwa hivyo, tutarudi nyuma kwa dakika moja tu.

Sawa. Kile ambacho Newman alianza kufanya, alitaka kuandika. Na ili kuwashawishi watu, alitaka kuwashawishi kwa kuhubiri na kwa kuandika.

Kwa hivyo, anaanza chapisho linaloitwa Tracts for the Times, TRACTS. Tracts for the Times, TRACTS. Ninahitaji kuingiza kwenye PowerPoint.

Trakti za Times. Alianzisha hilo mwaka wa 1833. Huo ndio mwanzo wa harakati, mwaka wa 1833.

Sawa. Sasa, unapofikiria neno trakti, unafikiria nini? Mtu anakupa trakti kwenye kituo cha reli au kitu kama hicho; unafikiria nini kuihusu? Kurasa mbili, kurasa tatu, zinazosomeka vizuri, na kadhalika. Hizi zilikuwa kama makala.

Kwa hivyo, hizi hazikuwa trakti, unajua tu, kurasa mbili au kitu kama hicho. Hizi zilikuwa kama makala zilizoandikwa—trakti za Times.

Hizi zilikuwa makala nzito kuhusu theolojia. Na mnamo 1833, alianza kuchapisha mambo haya yanayoitwa Tracts for the Times. Kwa hivyo, sawa.

Kinachotokea ni kwamba anapochapisha, na unapofuatilia Trakti za The Times, Newman mwenyewe anazidi kuwa Mkatoliki. Hasikiki sana kama Mwanglikana, na hakika hasikiki kama mhubiri wa kiinjalisti, na anasikika kama Mkatoliki zaidi na zaidi. Na hivyo alianza kuona kanisa la Kikristo.

Alianza kuona kanisa la Kikristo. Kwanza kabisa, unajua, nadhani nina hili. Nina hili.

Sawa. Ubarikiwe moyo wangu. Tuko hapa.

Nimelazimika tu kuweka slaidi hii juu. Sawa. Kuna Trakti za Times.

Sawa. Alianza alipoanza kuandika. Aliona kanisa la Anglikana kama kanisa kuu kupitia vyombo vya habari, kama njia kuu ya katikati. Sikujua ilikuwa baada ya kumi.

Lazima niwaache ninyi mwende. Nitachukua hili Jumatano.

Huyu ni Dkt. Roger Green katika kozi yake ya Historia ya Kanisa, Matengenezo ya Wakati Uliopo. Hii ni kipindi nambari 16, Jibu la Uliberali.